

Govern

Disposicions de caràcter general

Decret d'horaris comercials per a l'any 2007

Vist el Decret del 6 de març de 1995, en què s'estableix que els comerços podran romandre oberts, com a màxim, fins a les 20 hores, de dilluns a divendres, fins a les 21 hores els dissabtes, i fins a les 19 hores els diumenges.

En execució de l'acord de Govern del 29 de novembre del 2006,

Decreto

1r. Ampliar l'horari comercial màxim de tancament fins les 21 hores en les dates i períodes següents:

Gener

Dies 2, 3, 4, 5 (festivitat de Reis)

Febrer

Dies del 12 al 16 i del 19 al 23 (setmanes blanques)

Març

Dia 18 (pont de Sant Josep)

Abril

Dies 5, 6, i 8 (Setmana Santa)
Dies 29 i 30 (pont del 1r. de Maig)

Agost

De l'1 al 31, exceptuant els diumenges

Setembre

Dies 9 i 10 (pont de la Diada de Catalunya)
Dia 23 (pont de la festivitat de la Mercè)

Octubre

Dia 12 (El Pilar)

Novembre

Dies 1 i 2 (Tots Sants)

Desembre

Dies 6 i 7 (pont de la Constitució Espanyola i de la Puríssima)
Dies 23, 26, 27, 28 i 30 (Nadal i Cap d'Any)

2n. Limitar l'horari comercial màxim de tancament fins les 19:00 hores en les dates següents:

Març

Dia 19

Abril

Dia 9 (dilluns de Pasqua)

Maig

Dia 1 (festivitat del 1r. de Maig)

Setembre

Dia 11

Dia 24

Desembre

Dies 24 i 31 (vigílies de Nadal i Cap d'Any)

3r. Continua vigent la norma general que cap establiment públic no pot obrir abans de les 6 hores i resta d'aplicació la normativa laboral i administrativa.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 29 de novembre del 2006

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern

Decret de modificació del reglament d'adopció

Exposició de motius

Tot tipus de normativa necessita, després d'un temps moderat de vida legal, una revisió acurada que en determini l'eficàcia en el context que regula. Sovint, normes que tenien el seu fonament en circumstàncies determinades esdevenen obsoletes per haver desaparegut els fonaments que les sustentaven o per haver canviat substancialment la situació que pretenien regular. El Reglament d'adopció del 1998 no n'és cap excepció.

El món de les adopcions internacionals ha sofert, al cap de pocs anys de la seva regulació (1993), una evolució accelerada, motivada per una banda per l'augment considerable de les adopcions internacionals; per l'aparició de nombroses entitats privades de mediació

sense cap control rigorós i generalitzat de la seva gestió; i, sobretot, pel canvi polític i social dels nous socis comunitaris, fet que ha provocat que els països habitualment proveïdors tanquessin les seves fronteres a l'adopció per adaptar-se a un entorn social cada cop més exigent. Un país que no disposa de mitjans suficients per resoldre el futur dels seus infants dins de les seves fronteres posa en evidència el grau de desenvolupament de les seves institucions i, en definitiva, de la seva societat.

Aquesta darrera circumstància ha afectat molt directament el nostre país en reduir el nombre d'estats oberts a l'adopció internacional, i de manera molt especial a les nostres famílies, que han vist com els seus expedients no eren acceptats o com la tramitació s'allargava indefinidament. És, doncs, aquesta nova situació internacional la que motiva que el Govern es plantegi la necessitat urgent de reorganitzar l'autoritat central andorrana dotant-la d'una nova estructura, ampliant alhora els contactes i les relacions amb diferents països de la geografia mundial, i cedint, finalment, la possibilitat de gestionar els expedients d'adopció internacional de les famílies andorranes a entitats col·laboradores, més eficients a l'hora de gestionar els expedients perquè mantenen una estructura i una presència als països d'origen impensable per una administració tan petita com la nostra.

En la darrera reunió a l'Haia (setembre del 2005) dels estats part en el Conveni relatiu a la protecció dels infants i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, en la qual Andorra va participar, va quedar palesa la necessitat d'unificar criteris, dins del marc del Conveni, per exercir un control estricte de la gestió de les entitats col·laboradores i determinar-ne un codi de conducta vàlid per a tothom. L'oportunitat d'apropar i intensificar la col·laboració entre les autoritats centrals dels països membres amb l'ànim d'eliminar les traves administratives que dificulten la resolució eficaç i immediata de qüestions purament tècniques i que malauradament allarguen el procediment adoptiu, va ser també tractat durant les discussions. Cal tenir en compte que, mentre que la demanda d'infants és cada cop més alta als països

desenvolupats, l'oferta disminueix, any rere any, als països d'origen per raons diferents: millora de la situació social i més consciència social dels nacionals vers l'adopció, entre d'altres. Aquestes circumstàncies es tradueixen a la pràctica en un augment del temps d'espera de les famílies, fet que ha condicionat que molts estats, tant d'acolliment com d'origen, ja es plantegin diverses formes de simplificar algun dels seus procediments (i. e. conversió dels tràmits judicials en administratius).

A més a més, l'article 7.2 c) del Conveni de l'Haia expressament convida les autoritats centrals a prendre tota classe de mesures per suprimir, en la mesura que sigui possible, els obstacles per aplicar-lo.

És precisament amb aquest esperit que es proposen les modificacions en l'actual Reglament d'adopció i que persegueixen, en general, tres objectius: eliminar traves administratives i reduir costos, aclarir conceptes i competències, i consolidar, en definitiva, el paper de l'autoritat central durant tot el procés adoptiu. L'autoritat central és i ha de ser l'eix fonamental al voltant del qual es tramiten les adopcions; l'únic interlocutor amb les autoritats centrals d'altres països; i el màxim garant davant de tercers de l'aplicació estricta del Conveni de l'Haia i de la normativa andorrana en matèria d'adopció.

Entre les modificacions normatives més importants, cal destacar la de l'article 3.6 que recull la necessitat que l'autoritat central andorrana aprovi expressament la proposta d'assignació presentada pel país d'origen del menor. Aquest consentiment, altrament previst en l'article 17 b) del Conveni de l'Haia, no estava recollit ni en la Llei ni en el Reglament, però constitueix una actuació determinant per part de l'autoritat central sense el qual el procés no pot continuar. Alhora, actua com a mesura de control davant propostes d'assignació irregulars, errònies o contràries al que Andorra podria considerar, en un moment determinant, adequat per al funcionament normal d'una família.

També cal remarcar que, a partir de la nova proposta, l'autoritat central podrà elaborar els informes psicossocials i els

de seguiment sense necessitat que les famílies costegin, com fins ara succeïa, la intervenció d'un professional extern. Quan sigui necessari, però, es preveu que l'Administració pugui posar els mitjans adequats per donar resposta a les demandes. Aquesta modalitat obeeix a l'interès de reduir al màxim els costos administratius derivats del tràmit d'un expedient d'adopció internacional.

En la revisió del text s'han incorporat també al llarg de tot l'articulat les adaptacions a les normes vigents, com ara la nova Llei del Registre d'Unions Estables de Parella, així com les exigències legislatives dels països d'origen. Tal és l'exemple de l'eliminació del segon aute de la Batllia que posava en dubte l'actuació de les autoritats encarregades de l'adopció al país d'origen del menor i semblava contradir el principi dels articles 23.1 i 24 del Conveni de l'Haia, que obliga els estats contractants a acceptar les adopcions certificades de conformitat amb el conveni i estableix que només es podran rebutjar les que siguin manifestament contràries a l'ordre públic.

Els tràmits duts a terme de manera directa als països d'origen per part de famílies particulars té una incidència desfavorable en el camp de l'adopció internacional. La manca de control durant tot el procés per part d'autoritats competents genera incertesa i confusió a les famílies, i posa en dubte la legitimitat de l'adopció realitzada a determinats països. Aquest fet ha motivat que el Govern adopti una posició clara (article 5) en orientar les demandes a través dels canals establerts: bé amb la col·laboració d'una entitat especialitzada, o bé a través de l'autoritat central andorrana. L'Estat ha de poder garantir a les famílies, i en definitiva al menor que un dia esdevindrà adult, que tot el procediment s'ha ajustat a dret, i alhora les famílies han de tenir l'absoluta seguretat que són les més idònies per als seus fills.

El temps d'espera cada cop més llarg motiva que els expedients caduquin més tard. D'aquesta manera s'augmenta el termini de dos a quatre anys (article 10).

En el cas d'una segona adopció, el Govern ha volgut aclarir el procediment que no només s'ha de limitar a l'actualització de dades, tal com es preveia en la

redacció anterior, sinó a tornar a valorar el nou projecte i determinar si els sol·licitants estan capacitats o no ho estan (article 13.3).

Una altra novetat, necessària en els temps que corren, introduïda en l'article 15.4, és la "no-idoneïtat sobrevinguda", ja que l'Administració pot arribar a tenir coneixement de fets no previstos en la valoració o circumstàncies posteriors que invaliden el mateix procediment adoptiu. En qualsevol cas, la prudència indica que convé tornar a valorar la capacitat adoptiva dels possibles pares adoptius. Íntimament relacionat amb això, la nova redacció de l'article 21 preveu que les famílies tinguin l'obligació d'informar sobre qualsevol circumstància nova, com un embaràs o una malaltia terminal, que hagi aparegut un cop obtinguda la idoneïtat.

Altres canvis menys importants consoliden el paper de l'autoritat central en tenir la potestat de valorar quan convindrà tramitar una segona sol·licitud d'adopció a un altre país tenint present les dificultats o les circumstàncies del país en concret (article 25); o simplifiquen el redactat anterior, com ara el nou article 27, que elimina la multiplicat d'informes, ja que la documentació necessària per tramitar un expedient d'adopció internacional determina l'autoritat central del país d'origen del menor. I en relació amb l'informe del menor (article 27.2), es limita a fer referència al que indica el Conveni de l'Haia sobre aquest aspecte, ja que algun país ha indicat que sovint no hi ha informació sobre la família.

Amb aquesta finalitat, i apreciant que el principi de seguretat jurídica aconsella la publicació íntegra del nou Reglament i la derogació del vigent;

A proposta de la ministra de Salut, Benestar Social i Família i en execució de l'Acord del Govern de data 29 de novembre del 2006,

Decreta

Article únic

S'aprova la modificació del Reglament d'adopció que entrarà en vigor quinze dies de ser publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra.

Disposició derogatòria

1. Queda derogat el Reglament d'adopció, del 10 de juny de 1998 (BOPA núm. 27, de 17 de juny de 1998).

2. Queda derogat el Protocol de funcionament dels psicòlegs col·laboradors en matèria d'adopcions, del 20 d'octubre de 1999.

3. Queda derogada tota norma de rang reglamentari o inferior de contingut oposat i anterior a aquest Reglament.

Reglament d'adopció

Capítol I. Disposició general

Article 1

L'objecte del present Reglament és establir els principis d'actuació, el procediment, les competències i les funcions dels òrgans del Govern i de les persones i de les entitats col·laboradores que intervenen en les adopcions nacionals i internacionals.

Capítol II. Òrgans que hi intervenen

Article 2

1. La Direcció dels Serveis Socials, adscrita al ministeri encarregat de la política en matèria de serveis socials, és l'òrgan del Govern competent en matèria de protecció i d'atenció a la infància en situació de risc, d'abandó, de preadopció i d'adopció.

2. Per a la realització d'aquesta comissió, la Direcció de Serveis Socials pot sol·licitar la col·laboració d'altres àrees governamentals o d'entitats o persones col·laboradores per protegir l'interès del menor.

Article 3

En matèria d'adopcions, la Direcció dels Serveis Socials té atribuïdes les funcions següents:

1. Exercir amb caràcter general les funcions relacionades amb els procediments d'adopció i de protecció dels menors, a l'efecte dels convenis i els acords internacionals.

2. Efectuar la tramitació administrativa d'expedients d'adopcions nacionals i in-

ternacionals, sense perjudici de les delegacions previstes en l'article 5 del present Reglament.

3. Elaborar l'informe psicosocial referent a la capacitat adoptiva de les parelles o de les persones que volen adoptar, així com els informes de seguiment, sota la conducció dels professionals adscrits al Servei d'Adopció.

4. Establir l'organització i el procediment dels arxius de famílies o persones, per a l'acolliment preadoptiu i l'adopció posterior.

5. Rebre el consentiment a l'adopció i la retractació dels pares biològics, quan l'infant li sigui remès.

6. Prestar el consentiment previst en l'article 17 del Conveni de l'Haia, abans de trametre la proposta d'assignació del menor als futurs pares adoptius.

7. Presentar al batlle la mesura de preadopció, així com el seu cessament.

8. Presentar al batlle la proposta d'adopció, promoguda pel Servei d'Adopció. També, pot ser promoguda directament pels adoptants en els casos previstos a l'article 19 de la Llei de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat.

9. Elaborar, a requeriment del Govern o dels batlles, els informes i els peritatges tècnics referents als aspectes psicosocials del menor que és objecte d'una proposta de preadopció o d'adopció i dels sol·licitants de l'adopció.

10. Mantenir les relacions amb la Batllia i, a través del ministre competent, amb els altres departaments del Govern competents en temes relacionats amb la infància.

11. Elaborar estudis previs per avaluar l'oportunitat d'establir relacions en matèria d'adopció amb altres països i gestionar els contactes amb les seves autoritats competents un cop decidida la viabilitat, en col·laboració, quan sigui necessari, amb el ministeri competent en matèria d'affers exteriors.

12. Proposar al Govern, a través del ministre competent en matèria d'affers socials, la signatura d'acords administratius o l'establiment de procediments o

criteris específics en matèria d'adopcions amb altres estats.

13. Totes les altres funcions que el Govern li encomani en matèria d'adopció.

Article 4

El Servei d'Adopció és una unitat funcional dependent de la direcció del ministeri encarregat de la política en matèria de serveis socials competent en matèria d'adopció.

El Servei d'Adopció desenvolupa les funcions següents:

1. Proposa a la Direcció dels Serveis Socials els criteris i els requisits psicosocials per establir la capacitat adoptiva.

2. Elabora, encarrega o supervisa l'informe psicosocial referent a la capacitat adoptiva de les parelles o de les persones que volen adoptar a través dels professionals del servei d'Adopció.

3. Promou les propostes de preadopció i d'adopció prop de la Direcció dels Serveis Socials.

4. Elabora, encarrega o supervisa els informes de seguiment referents a l'acoblament durant el període de preadopció i postadopció.

5. Elabora informació de caràcter genèric referent a l'adopció i informa la població en general.

6. Elabora els informes sol·licitats per la Direcció dels Serveis Socials.

Article 5

En matèria d'adopcions internacionals, la Direcció dels Serveis Socials pot delegar en entitats col·laboradores sense ànim de lucre i degudament acreditades pel Govern les funcions següents:

1. Tramesa a les famílies o a les persones interessades de la documentació especialitzada referent a l'adopció internacional.

2. Tramitació de l'adopció al país d'origen del menor.

3. Seguiment i valoració de l'acoblament segons la legislació vigent en la matèria al país d'origen del menor.

4. Elaboració dels informes de seguiment del menor.

Les famílies o les persones interessades no poden tramitar directament la seva adopció al país d'origen del menor.

Article 6

Aquests organismes col·laboradors han de complir els requisits següents per acreditar-se:

1. Ésser constituïts sota la forma d'associacions, és a dir, d'entitats sense ànim de lucre.

2. Tenir la seu social o el domicili a Andorra.

3. Disposar d'un equip professional format, com a mínim, per un advocat i un psicòleg o psiquiatre qualificats per la seva integritat ètica i per la seva formació i experiència o coneixements en l'àmbit de la infància i de l'adopció.

4. Acreditar els contactes amb el país o els països amb què es pretén dur a terme adopcions internacionals.

L'acreditació de les entitats col·laboradores s'ha de fer país per país.

Correspon al ministeri competent en matèria d'affers socials l'organització en aquest marc del procediment d'acreditació de les entitats col·laboradores.

Els organismes degudament acreditats poden rescabalar-se dels costos i de les despeses directes ocasionats per la seva intervenció que incloguin els honoraris professionals derivats de la tramitació juridicoadministrativa de les sol·licituds i el procés d'adopció internacional, però no poden obtenir beneficis indeguts.

Prèviament a la seva acreditació, han de presentar un projecte financer i un projecte de treball que han de ser aprovats pel ministeri competent en matèria de serveis socials. Després de la seva acreditació, han de presentar anyalment un informe sobre les activitats realitzades, amb una còpia dels seus balanços i del pressupost.

Capítol III. Procediment de valoració dels sol·licitants d'adopció

Article 7

1. Poden ser adoptats els menors d'edat no emancipats que es trobin en alguna de les situacions previstes a l'article 8 de la Llei de l'adopció i de les altres for-

mes de protecció del menor desemparat, sempre que compleixin, a més, els requisits i els tràmits preceptius i no es trobin en cap de les situacions previstes a l'article 11 de la Llei esmentada.

2. Els adoptants han de complir els requisits i les formalitats establerts en els articles 2, 3, 4, 5 i 7 i concordants de la Llei de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat, així com els tràmits i els procediments establerts en el present Reglament.

Article 8

Les parelles o les persones que vulguin adoptar un menor han d'adreçar una sol·licitud al Servei d'Adopció en què exposin els motius que fonamenten la seva petició, i adjuntar-hi els documents següents:

1. Certificat literal de naixement dels sol·licitants de l'adopció.

2. Certificat d'antecedents penals del seu país d'origen (en cas de no ser nacionals) i del Principat, i també, si escau, de cada país on hagin residit.

3. Fotocòpia del document nacional d'identitat o del passaport.

4. Quan els sol·licitants de l'adopció siguin una parella, certificat literal de matrimoni per a una parella casada o certificat d'inscripció al Registre d'Unions Estables de Parella, així com tota documentació que pugui acreditar la durada i l'estabilitat de la convivència per a una parella de fet.

5. Certificat d'inscripció lliurat per l'Oficina d'Immigració, per als sol·licitants estrangers.

6. Certificat de residència del Comú.

7. Extracte de cotitzacions a la CASS i/o certificacions de les companyies d'assegurances a les quals puguin estar afiliats.

8. Certificat de l'empresa on treballin, en el cas de les persones assalariades.

9. Certificat mèdic oficial de salut física i psíquica.

10. Documentació acreditativa d'ingressos i patrimoni

11. Qualsevol altre document que acrediti la seva idoneïtat per a l'adopció.

En el cas d'una sol·licitud presentada per una persona o una parella que ja hagin adoptat un menor a través del Servei d'Adopció, el procés consisteix en l'estudi i la valoració del nou projecte adoptiu i en l'actualització de la documentació i de les dades aportades anteriorment.

Article 9

1. El procés d'estudi i de valoració de la persona o de la parella que s'ofereix per adoptar un menor, tant al Principat com a l'estranger, és dut a terme pel Servei d'Adopció, sota el control de la Direcció dels Serveis Socials.

2. La finalitat d'aquest procés és determinar la capacitat adoptiva de la persona o de la parella que vol adoptar per garantir la cobertura de les necessitats del menor i el compliment de les obligacions establertes legalment. Específicament, pretén garantir que la persona o la família pugui oferir al menor l'estabilitat, la cura i el respecte del seu historial i de la seva personalitat pròpia, a fi de permetre el seu desenvolupament integral.

Article 10

Les sol·licituds presentades tenen una validesa de quatre anys. Transcorregut aquest termini, i degudament informats els sol·licitants d'aquest fet, si no es renova en el termini de dos mesos a comptar de la notificació, la sol·licitud es considera caducada i s'arxiva l'expedient d'adopció.

Article 11

Si falta l'acreditació dels requisits esmentats, es requereix la persona interessada perquè, en el termini de dos mesos, esmeni el defecte o adjunti els documents preceptius, amb la indicació que, si no ho fa així, es considera que ha desistit de la seva sol·licitud, que s'ha d'arxivar sense cap més tràmit.

Article 12

Les circumstàncies que tenen en compte els equips tècnics competents per a la valoració de les persones que sol·liciten l'adopció són:

1. En relació amb les circumstàncies personals dels sol·licitants:

a) equilibri personal;

b) estabilitat en la relació de parella;

c) salut física i psíquica que permeti l'atenció al menor;

d) flexibilitat d'actituds i d'adaptabilitat a la nova situació que planteja l'adopció;

e) motivació per exercir funcions de parentiu que incloguin cobrir les necessitats i les mancances d'un menor susceptible d'adopció;

f) les motivacions per a l'adopció les han de compartir els dos sol·licitants, en el cas d'una parella;

g) estar disposats a informar l'adoptat del seu origen adoptiu.

2. En relació amb les circumstàncies familiars i socials:

a) l'entorn relacional ha de ser favorable i adequat a la integració del menor adoptat.

3. En relació amb les circumstàncies socioeconòmiques:

a) situació econòmica que permeti l'atenció al menor;

b) habitatge en condicions adequades;

4. En relació amb l'aptitud educadora:

a) capacitat de cobrir les necessitats educatives i de desenvolupament d'un menor;

b) l'entorn familiar ha de poder donar suport en la tasca educativa.

5. En relació amb el menor:

a) no triar sexe de manera exclouent;

b) acceptació de l'herència biològica del menor i respectar la seva història, identitat i cultura.

Article 13

1. El procés d'estudi i de valoració ha de garantir la igualtat de tractament i d'aplicació dels criteris a tots els sol·licitants.

2. En qualsevol moment, els sol·licitants poden desistir personalment del procediment, comunicant-ho per escrit a la Direcció dels Serveis Socials.

3. En els casos d'adopcions successives realitzades pels mateixos sol·licitants, el procés consisteix en l'estudi i la valoració del nou projecte adoptiu i en

l'actualització de la documentació i de les dades aportades anteriorment.

Article 14

1. Els tècnics que intervenen en el procés d'estudi i valoració poden requerir la informació i la documentació complementària que sigui necessària per emetre els informes.

2. Així mateix, els tècnics poden fer totes les entrevistes i els desplaçaments al domicili dels sol·licitants i del menor que jutgin necessaris per procedir a una correcta valoració.

3. En tots els casos, els tècnics que hi intervenen queden sotmesos al secret professional més absolut.

Article 15

1. Tot l'expedient, la proposta de resolució i l'informe psicossocial corresponent s'han de presentar a la Direcció dels Serveis Socials.

2. La Direcció dels Serveis Socials és l'òrgan que dicta la resolució sobre la capacitat adoptiva dels sol·licitants, i la trameta al batlle perquè dicti l'autorització que estimi oportuna.

3. Els sol·licitants poden formular, durant el procediment, les al·legacions que estimin convenientes i aportar documents o altres elements que defensin les seves al·legacions.

4. La Direcció dels Serveis Socials pot obrir i tornar a revisar, en qualsevol moment, la idoneïtat de les famílies o de les persones interessades si constata un canvi en les circumstàncies que van donar lloc a la resolució precedent. Si la nova resolució és desfavorable, aquesta ha de ser motivada i és susceptible de recurs.

Article 16

1. L'assignació d'un menor a una parella o a una persona que vol adoptar es fa sempre en interès del menor i a partir de les seves necessitats, d'acord amb els criteris de preferència següents:

a) es té en compte la distància generacional;

b) es dona prioritat al fet que l'adoptat sigui més petit que el fill més petit dels adoptants i que hi hagi almenys un any de diferència.

2. En cas d'equiparació de capacitat adoptiva, s'ha de respectar l'ordre cronològic de presentació de les sol·licituds.

3. La proposta de mesura d'acolliment preadoptiu feta pel Servei d'Adopció ha de valorar:

a) les necessitats i les circumstàncies psicoafectives i socials del menor;

b) les circumstàncies de la família d'origen;

c) les circumstàncies de la família que sol·licita l'adopció;

d) l'adequació psicoafectiva i social o acoblament del menor a la família adoptant.

Article 17

La valoració de persones o de parelles que s'ofereixen per a l'adopció de menors amb dificultats d'integració especials té caràcter prioritari i els criteris d'assignació s'adapten a les circumstàncies específiques d'aquests menors.

Article 18

1. La resolució que declara la valoració positiva de l'aptitud educadora, de la situació familiar i d'altres circumstàncies s'inscriu al Registre de Famílies, a l'efecte de garantir els principis de prioritat i d'igualtat.

2. La resolució desfavorable quant a la valoració de la capacitat adoptiva d'una persona o parella ha de ser motivada i és susceptible de recurs.

3. Si, ateses les circumstàncies anteriors, la persona o la família no ha estat seleccionada, pot fer una nova sol·licitud quan acrediti el canvi de les circumstàncies que van motivar la resolució de desestimació.

Article 19

1. Es crea un arxiu de famílies per a l'acolliment preadoptiu i l'adopció a Andorra, el manteniment i l'actualització del qual és a càrrec del Servei d'Adopció de la Direcció dels Serveis Socials del Govern.

2. L'arxiu de famílies per a l'acolliment preadoptiu té dues seccions:

Secció primera: sol·licituds admeses;

Secció segona: acolliments preadoptius constituïts.

3. La secció primera conté les dades següents:

- a) Nom i cognom dels sol·licitants.
- b) Data de presentació de la sol·licitud.
- c) Número de registre cronològic de l'autè del batlle.
- d) Data i resultats de l'informe d'actualització (si escau).
- e) Data i causa de l'anul·lació de la inscripció.

Aquesta secció pot incloure subsidiàriament una llista de sol·licitants a la preadopció disposats a adoptar menors de més edat, menors amb dificultats o un conjunt de germans, i que el Servei d'Adopció considera adequats per a aquest tipus d'adopcions.

L'obertura d'expedient en aquesta secció la poden sol·licitar persones que formulen simultàniament una sol·licitud d'adopció internacional, mentre ho permeti la legislació de l'altre o dels altres països en els quals se sol·licita l'adopció.

4. La segona secció conté les dades següents:

- a) Nom i cognoms del menor acollit.
- b) Data de l'autè que acorda la preadopció.
- c) Data i causa de l'acabament de l'acolliment preadoptiu.

5. Només es facilita informació referent a les inscripcions a l'arxiu a les autoritats judicials competents i a la Fiscalia. No obstant això, a la persona interessada se li facilita el seu número d'expedient, al qual pot accedir lliurement.

6. En tots els casos, l'obertura d'expedient no garanteix l'assignació d'un infant en adopció.

Article 20

L'assentament a l'arxiu de famílies es tanca quan es produeix un o més dels supòsits següents:

- 1. Constitució de l'acolliment preadoptiu.
- 2. Renúncia expressa de les persones sol·licitants.

3. Incompareixences reiterades sense causa justificada durant els tràmits necessaris en els processos d'assignació d'un menor o d'actualització dels informes.

4. No-presentació, sense justificar, de la documentació detallada en l'article 9 dins del termini d'un any des de la data de la presentació de la sol·licitud d'adopció.

5. Refús del menor assignat sense causa justificada.

6. Alteració o ocultació dolosa d'informació que hagi estat determinant de la valoració positiva.

7. No-superació del procés de valoració.

Article 21

1. El Servei d'Adopció proposa l'assignació d'un menor adoptable a una determinada persona o parella. Aquesta proposta es notifica a la persona o a la parella seleccionada, la qual, per escrit, accepta el menor assignat o no l'accepta.

2. El menor s'assigna a la persona o a la parella adoptant que tingui obert l'expedient corresponent; l'assignació es fa sempre en interès del menor i a partir de les seves necessitats i particularitats.

Article 22

1. Les condicions de les famílies o de les persones escollides que tinguin obert l'expedient corresponent estan subjectes a informes d'actualització en la periodicitat que determini la normativa del país d'origen del menor, amb la finalitat de comprovar si subsisteixen les circumstàncies que van motivar-ne la selecció.

2. En qualsevol cas, es realitzaran informes d'actualització si han transcorregut més de dos anys des de la data de la resolució que va donar lloc a la inscripció.

3. Les famílies han de comunicar al Servei d'Adopció qualsevol canvi en les circumstàncies que l'equip tècnic va tenir en compte en el moment de la valoració de la sol·licitud d'adopció.

Capítol IV. Tramitació de l'adopció internacional

Article 23

1. Les adopcions fetes a l'estranger per andorrans o estrangers legalment residents a Andorra es regeixen per la mateixa normativa i han complir els mateixos requisits establerts per a les adopcions nacionals, amb les peculiaritats previstes a l'article 22 de la Llei de l'adopció i de les altres formes de protecció del menor desemparat i les que s'assenyalen en aquest capítol.

2. D'acord amb l'article 5 del present Reglament, el Govern pot delegar la tramitació de les adopcions internacionals i el seguiment dels expedients corresponents en entitats col·laboradores. Les persones o les parelles sol·licitants poden optar lliurement per qualsevol de les entitats col·laboradores acreditades pel Govern.

3. Les despeses de tramitació d'una adopció internacional són a càrrec de la persona o de la parella que sol·licita l'adopció.

Article 24

1. El Servei d'Adopció informa de manera genèrica sobre la tramitació necessària per procedir a l'adopció internacional i sobre les entitats col·laboradores acreditades.

2. Les famílies o les persones amb residència principal i permanent al Principat que vulguin adoptar un menor desemparat estranger resident en un país estranger han de formular una sol·licitud d'adopció internacional davant de la Direcció dels Serveis Socials.

Article 25

1. La sol·licitud d'adopció internacional es formula per a un país concret. Tot i això, a petició de la persona interessada, i en consideració a la viabilitat o a les dificultats existents o sobrevingudes, els sol·licitants poden orientar de nou la sol·licitud vers un altre país, amb la prèvia valoració i autorització de la Direcció dels Serveis Socials. En cas que ja s'hagi tramès l'expedient prèviament sol·licitat, es notifica a aquell país.

2. No obstant això, si els estats d'origen no exigeixen que hi hagi una única

petició, es poden tramitar simultàniament dues sol·licituds.

Article 26

1. L'obtenció de l'informe psicosocial favorable és un requisit previ per a la tramitació de l'expedient a la Batllia, per part de la Direcció dels Serveis Socials.

2. El batlle dicta, de conformitat amb el que disposa l'article 22 de la Llei d'adopció, un aute en què autoritza els adoptants a adoptar.

Article 27

1. La persona o les persones interessades a tramitar aquests tipus d'adopcions han d'aportar a l'expedient la documentació que el país d'origen del menor requereixi.

2. Així mateix, l'estat d'origen emet un informe amb tots els aspectes rellevants sobre la situació del menor d'acord amb el que estableix el Conveni de l'Haia o amb els criteris o els procediments que Andorra hagi establert amb els estats que siguin part o no en el dit Conveni.

Article 28

La tramitació de l'expedient d'adopció es fa segons el procediment previst al Conveni de l'Haia, si el país d'origen del menor l'ha ratificat.

Article 29

Les adopcions es poden produir a l'Estat andorrà o a l'estat d'origen de l'adoptat, complint les formalitats que estableixin els ordenaments corresponents. Tanmateix, en ambdós casos, cal complir imprescindiblement les formalitats següents:

1. Que es disposi amb caràcter previ de l'aute d'autorització del batlle al qual fa referència l'article 26.

2. Que l'estat d'origen de l'adoptat sigui necessàriament un dels estats que hagin ratificat el Conveni de l'Haia o un estat amb el qual Andorra hagi establert procediments o criteris específics en matèria d'adopció internacional.

3. Que s'hagi comprovat que, en tot el procés, s'han respectat les salvaguardes i les normes nacionals i internacionals.

4. Que els adoptants presentin a l'entrada del menor a Andorra el document o documents de l'estat d'origen que

constatin de manera fefaent la situació jurídica del menor.

Article 30

1. Tant si el país d'origen del menor preveu el seguiment i el control del procés de preadopció o d'adopció que hagi acordat com si no el preveu, el Servei d'Adopció pren totes les mesures de seguiment i de suport necessàries per verificar l'adequació del menor i de la família adoptant, llevat que aquesta funció hagi estat expressament delegada a una entitat col·laboradora acreditada pel Govern.

2. En cas que el país d'origen no hagi previst legalment una fase de preadopció, el menor és considerat legalment adoptat ab initio. Nogensmenys, el Servei d'Adopció o l'entitat col·laboradora tenen una cura especial en el seguiment i el control de la referida adopció durant el període que la normativa del país d'origen determini.

3. No obstant això, es considera que l'adopció internacional implica la ruptura de tot lligam amb la família i el país d'origen. Per tant, la constatació d'una no-adequació manifesta de l'adoptat amb els adoptants es tracta amb els mateixos procediments que qualsevol altra situació de risc social d'un menor dessemparat a Andorra.

4. S'apliquen els mateixos procediments per a la preadopció internacional, llevat que el país d'origen reclami l'infant i pugui justificar que la seva petició es fa en interès del menor.

Article 31

1. Els documents públics destinats a permetre i a acreditar l'autorització d'adopció han de ser legalitzats i traduïts, llevat que s'hagi suprimit expressament aquest requisit mitjançant conveni o acord amb l'estat d'origen del menor.

2. En tots els casos, les despeses derivades de la legalització i la traducció de documents són a càrrec dels futurs adoptants.

Article 32

A partir de l'aute d'autorització del batlle, els futurs adoptants poden iniciar els tràmits internacionals d'adopció. L'estat d'origen pot confiar la custòdia del menor als sol·licitants de l'adopció.

Aquesta custòdia es constitueix a l'estat d'origen d'acord amb la seva normativa i després es tramita al Principat.

Article 33

1. Els adoptants han de comunicar a la Direcció dels Serveis Socials l'assignació i el lliurament del menor per part de l'autoritat competent del país d'origen, directament o mitjançant comunicació feta per l'entitat col·laboradora acreditada en el termini de quinze dies, a comptar des del dia següent a l'entrada del menor al Principat d'Andorra.

2. L'adopció no és eficaç a Andorra i no pot ser oposable a tercers fins que no sigui inscrita al Registre Civil.

Capítol V. Obligacions dels adoptants

Article 34

Les persones que participin en el procés d'adopció estan sotmeses a les obligacions següents:

1. Abans de l'adopció:

a) Sotmetre's a les entrevistes que el Servei d'Adopció consideri necessàries per instruir l'expedient d'adopció; acceptar les visites al seu domicili i, si escau, entrevistes amb experts acreditats prop del Servei d'Adopció.

b) Facilitar tota la informació i la documentació que sigui necessària per instruir millor l'expedient, i que requereixi el Servei d'Adopció o les entitats col·laboradores, quan hagin rebut la delegació prevista en el l'article 5 d'aquest Reglament.

c) Declarar si amb anterioritat han iniciat una demanda d'adopció en un altre país.

d) Fer-se càrrec de les despeses que comporti la tramitació de l'expedient d'adopció.

2. Després de l'adopció:

a) Exercir la pàtria potestat, així com el dret i el deure de guarda, de vigilància i d'educació de l'adoptat.

b) Permetre l'elaboració dels informes de seguiment del menor per part del Servei d'Adopció o l'entitat col·laboradora acreditada pel Govern.

c) Acceptar i complir les obligacions imposades per les disposicions legals andorranes i els preceptes de la Convenció sobre els drets de l'infant i, en el cas d'adopcions internacionals, el Conveni de l'Haia, del 29 de maig de 1993, relatiu a la protecció dels infants i a la cooperació en matèria d'adopció internacional, i per les normes sobre la matèria vigents al país d'origen del menor.

Capítol VI. Disposicions comunes a l'adopció nacional i internacional

Article 37

Contra les resolucions que es dicten en la tramitació dels procediments regulats en el present Reglament o contra la manca de resolució de la Direcció dels Serveis Socials, es pot interposar recurs d'acord amb el que estableix el Codi de l'Administració.

Article 38

No són reconegudes per l'Estat andorrà les adopcions constituïdes a l'estranger per andorrans o estrangers legalment residents al Principat que no s'ajustin al que preveu la legislació andorrana vigent i aquest Reglament.

Disposició transitòria primera

Els expedients que, a la data d'entrada en vigor del present Reglament, es troben en tràmit, es consideren presentats a l'efecte del que estableix el present Reglament. La redacció dels informes psicosocials en curs la valoració dels quals ja hagi estat realitzada pel Servei d'Adopció es realitza segons el procediment anterior al present Reglament.

Així mateix, s'efectua d'ofici, i segons l'ordre esmentat en el present Reglament, la inscripció a l'arxiu de famílies per a la preadopció de tots els sol·licitants que disposin d'un informe psicosocial favorable anterior a la data d'entrada en vigor del present Reglament.

Disposició transitòria segona

La tramitació i l'elaboració dels informes psicosocials referents a la capacitat adoptiva de les persones o de les parelles que sol·liciten l'adopció o els informes de seguiment es fan segons el

procediment establert en el present Reglament.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 29 de novembre del 2006

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern

Decret

Vist l'article 28 de la Llei qualificada de la nacionalitat andorrana, del 5 d'octubre de 1995, modificada per la Llei qualificada de data 27 de maig del 2004;

Atès que les persones interessades han acreditat fefaentment que han perdut la nacionalitat d'origen en aplicació del que es preveu en l'article 38 i han emès la declaració jurada corresponent,

El Govern

Decreta

Reconèixer la nacionalitat andorrana amb plenitud de drets polítics a les persones relacionades a la llista següent:

Gracia Longares, Leticia, amb efectes des del 22 de maig del 2006

Palomero Vendrell, Roser, amb efectes des del 21 de setembre del 2006

L'adquisició de la nacionalitat andorrana de les persones interessades té efectes a partir de la data en què aquestes han perdut la nacionalitat o les nacionalitats que tenien.

Cosa que es fa pública per a coneixement general.

Andorra la Vella, 6 de desembre del 2006

Albert Pintat Santolària
Cap de Govern

Decret

d'aprovació del Reglament de quota especial d'autoritzacions d'immigració temporals per a les activitats de temporada d'hivern en les agències de viatge

Exposició de motius

En l'exercici de la potestat del Govern conferida per la Llei qualificada d'immigració, s'han efectuat les consultes oportunes prop de les agències de viatge per avaluar les necessitats de personal temporal per a la propera temporada d'hivern. Al mateix temps, s'ha contrastat aquesta informació amb els serveis especialitzats del Govern per valorar tan objectivament com sigui possible les necessitats reals del mercat de treball en aquest sector. Durant els dos últims anys s'ha constatat un creixement del sector i una evolució cap a la temporalitat d'algunes empreses. Hi ha una necessitat molt específica de mà d'obra estrangera per al període hivernal. Andorra s'ha obert a nous mercats turístics com Rússia, la Xina i el Japó, que obliguen a tenir un personal qualificat i adaptat culturalment i lingüísticament.

Per tant, es fixa una quota especial d'autoritzacions d'immigració temporal regulada de conformitat amb el que disposa l'article 24.6 de la Llei qualificada d'immigració. Aquesta quota de temporada inclou les activitats professionals directament relacionades amb les agències de viatges que tenen com a codi d'activitat principal o secundària el 63 30 20 (CAEA).

La contractació de nacionals d'altres estats que els estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu ha de respondre als principis i als requisits definits a l'article 40.2 de la Llei qualificada d'immigració. A aquest efecte, el Servei d'Immigració vetllarà perquè els nacionals d'altres estats que no siguin estats membres de la Unió Europea o de l'Espai Econòmic Europeu acreditin la seva qualificació professional mitjançant